மாதர் மனோரஞ்சனி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XIV. Madras: June 1912. No-6.

புத்தகம்-கச. சென்னப்பட்டணம்: ஜூன்மீ 1912. இலக்கம்-6.

ஏழைப்பெண்களுக்கு உதவி.

சென்னையில்மாது ஸ்ரீ சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள் ஏழைப்பெண்களை ஒரு தனிமையான இடத்தில் வசிக்கும்படி செய்து அவர்களுக்கு, கல்வி, கைத்தொழில் சங்கீதம் முதலியவைகளைப் போதித்து வருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து வருவதைக் கேட்க மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறோம். இதற்கு திரவியம் முதலில்வேண்டும். அதற்காக இம்மாது ஒரு நிருபம் எழுதி எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் செய்ததில் ஏதோ சுவல்பதொகை வசூலாயிற்றாம், இன்னும்வேண்டிய தொகை வசூலாக வில்லையாம். நம்மவர்களில் பெரிய அந்தஸ்திலுள்ளவர்களும், ஜமீன்தார்களும் இத்தருணத்தைக் கைவிட்டுவிடாமல் தங்களாலியன்ற உதவி புரிய முன் வருவார்களென்று நம்புகிறோம். மத்தியவகுப்பார் மொத்தமாக பணம்கொடுத்து உதவிபுரிய முடியாது 'அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் வருஷாவருஷம் ஒருரூபாய் இத்தர்மசாலைக்குக் கொடுத்து உதவிபுரியலாம். இவ்விதம் பூனாவிலுள்ள கைம்பெண் ஆஸ்ரமத்திற்கும் ப்ரோபஸர்கார்வே அவர்கள் வசூல்செய்து, அவ்வாஸ்ரமத்தை நல்லநிலைமைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். 'சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள் பி. ஏ. பரிக்ஷையில் தேறியுள்ளாராகையால் இவ்வித ஆஸ்ரமத்தைச் செவ்வனே நடத்துவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதற்கு மிஸ் லிஞ்ச் என்கிற மாது பிரசிடெண்டாகவு மிருக்கிறார்கள். கனம் ஜட்ஜி சங்கரநாயரின் மனைவியாரும், லேடி ராமசுவாமி முதலியாரும், கனம் ஜட்ஜி சதாசிவஐயரின் மனைவியாரும் இதற்கு உப அக்ராசனாதிபதிகள். ஸ்ரீமதி சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாளும் ஸ்ரீமதி வி. பட்டம்மாளும் காரியதரிசிகள். இன்னும் சில கனவான்கள் மெம்பர்களாகவு மிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நமது தேசத்திலுள்ள கனதனவான்கள் இம்முயற்சி விருத்தியடையுமாறு தங்களாலியன்ற உதவிபுரிய முன் வருவார்களென்று நம்புகிறோம். மேலும் நமது கையொப்ப நேயர்களும் இந்த தர்ம கைங்கரியத்திற்குத் தங்களால் கூடிய திரவிய உதவியைச் செய்வார்களென்றும் உறுதியாக நம்புகிறோம். ஸ்ரீமதி சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள் செய்துவரும் தர்மகைங்கரியம் விருத்தியடையுமாறு ஈசன் அருள் புரிவாராக. இவ்வித தர்மம் செய்ய விரும்புவோர் சென்னை, எழும்பூர் ஹைரோட், 3,38 நம்பர் கிரஹத்திலுள்ள ஸ்ரீமதி ஆர். எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள் பி. ஏ. என்று எழுதி அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

சீதாகல்யாணம்.

4. கௌசிகர் வேள்விமுடித்தல்.

இராகம்:—"ஆஞ்ச நேயவா—ஓங்—காரப் பிரணவா"
என்ற மோட்டு மெட்டு.

40. படைத்தற் கரியதோர்—புவி—படைத்த முனியருள்
படைக்க லங்கள் பணிவொ டடைந்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

41. காதம் இரண்டினைக்—கடந்—தேகி ஆங்கொரு
ஓதை செவியில் உற்ற துணர்ந்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

42. புனிதர் செவிகளில்—புகு—யாழின் ஒலிப்பழி
இனிய கோஷம் யாதென் றுரைத்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

43. தூய கோமதி—நதி—தூய சாயுவில்
பாயும் ஒலியென் றுரைக்கக் கேட்டார் ராமலக்ஷ்மணர்.

44. சந்த நதியடைந்—ததைச்—சார்ந்த மான்மியம்
பந்தம் ஒழித்தோன் பகரக் கேட்டார் ராமலக்ஷ்மணர்.

45. அகத்தை அடக்கிடும்—நெறி—அறிந்த முனியொடு
அகன்ற வேள்விக் களத்தை அடைந்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

46. விரும்பி யான்செயும்—உயர்—வேள்விக் காவலாய்
இருங்கள் என்றே இயம்ப உவந்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

47. விஸ்தீ ரணம்பெறும்—பெரு—வேள்விக் களத்திற்கு
அஸ்த்ரக் கோட்டை அணியாய் அமைத்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

48. இன்னல் இழைத்திடும்—திறல்—எண்ணில் அரக்கரை
மன்னன் காலன் மகிழ அழித்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

49. வலிய சுவாகுவின்—உயிர்—வதைத்து மாரீசனை
ஒலிக்குங் கடலுள் ஒழித்தே உவந்தார் ராமலக்ஷ்மணர்.

50. நினைத்த தனைத்தையும்—நிறை—வேற்றுங் கௌசிக
முனிவர் வேள்வி முடித்தார் நிகரில் ராமலக்ஷ்மணர்.

51. மாசில் மாதவர்—உப—தேசத் திடனவர்
ஆசீர் வாதம் அடைந்தார் எங்கள் ராமலக்ஷ்மணர்.

5. அகலிகை சாபவிமோசனம்.

இராகம் :— இந்துஸ்தானி காபி. தாளம் - ஆதி,

52. மிதிலா புரி ஜனகன் புரி மெய்வேள் வியைக் காண — நிறை
மதியார் முக மைந்தீர் இன்று மகிழ்ந்தே குவம் என்றார்.

53. மனத்தே என்றும் மகிழ்வே யுளி மலர்ச் சோலையை அணுக—கொடுங்
கனல்சூ ரியன் கடலாழ்ந் திடக் களையா றினர் ஆண்டு.

54. அதிகா லையில் எழுந்தே கியோர் நிறையாற் றினை அணுக — அந்த
நதிதங் கையின் நன்மான் மியம் நவின்றார் குரு முனியும்.

55. கங்கை யகன் றிடுமூ வருங் கார்மே கங்கள் தவழும் — திரு
நங்கை உறை ஜனகன் வள நறுநாட் டினை அடைந்தார்.

56. இருசீ ஷரை இருகைக் கொண்டு இணையில் முனி ஏக — உல
கொருசீ ஷனும் ராமன் பதம் ஓர்கல் லினைத் தொடவே,

57. வில்லுங் கையு மாய்ச்செல் எங்கள் வீரன் பதம் படவே — கருங்
கல்லுந் தன துருமாறிட ஒருகா ரிகை எழுந்தாள்,

58. எழுந்தே நின்ற மங்கை எங்கள் எழில்ரா மரை ஏத்தி—கரந்
தொழுதே நிற்கத் தோன்றல் வியந்திட மாதவர் மொழிவார்.

59. அருங்கற் பமை அணங்காம் அக லிகையென் றவிவ் வம்மை—மதி
மருண்டிந் திரன் புரிவஞ் சத்தில் மாகற் பினை இழந்தாள்.

60. இவள்நா யகர் முனிகௌ தமர் இந்நங் கையைச் சபித்தார்—ஸர்வ
புவிநா யகா உன்பா தங்கள் போக்கிற் றதச் சாபம்.

61. என்றே யுரை குருகௌ சிகர் இருமைந் தரும் அணங்கும் — மகிழ்ந்
தன்றே தவ முனிகௌ தமர் ஆச்ர மத்தை அடைந்தார்.

62. அடைந்தே அவண் அணங்கை அவள் ஆளன் முனிக் களித்து — அவர்
விடையேற் றிட்டு விஸ்வா மித்ரர் வில்வீரரும் சென்றார்.

(தொடரும்.) சு. அ. சுப்பராயன்.

மழையினறிகுறிகள்.

1. முகவுரையாக நாம் அறியவேண்டியன சிலவுள. சூரியவெப்பத்தினால் கடல்நீர் நீராவியாகி மேகங்களாக வொன்று கூடி அம்மேகங்கள் குளிர்காற் றுடன் சம்பந்தப்படுவதினால் மழையாகப் பொழிகின்றது.

2. மழைக்காலங்களில் நம்மைச் சூழ்ந்த வாயுவில் ஜலமுமொன்று சேர்ந்து அவ்வாயுவை மாறுபடுத்துகின்றது.

3. அலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதால் அவற்றில் மின்சாரமுண் டாகின்றது. இம்மின்சாரம் காற்றிலுங்கலந்து அக்காற்றை மாறுபடுத்துகின் றது.

இப்பீடிகையைக்கொண்டு மழையி னறிகுறிகளை யிங்கு விளக்கிக் காட்டு வாம்.

1. மழைக்காலத்தில் வாயுவின் ஸ்திதி மாறுபடுகின்றதெனமுன்னர்க் கூறினோம். இம்மாறு பாட்டைப் பொறுக்கமாட்டாது மலர்ந்த புஷ்பங்களி யாவும் மறுபடியும் குவியும்.

2. மழைக்காலங்களில் வாயு நீராவியை அதிகமாகக்கொண்டிருக்கும். இத்தன்மையதாகிய வாயுவினால் தூரத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் அருகே தென்படும்.

3. நீராவியுடன் கலக்கும் வாயு சப்தத்தை உட்புகவிடுமாதலால் தூர சப்தங்கள் அருகே கேட்கும்.

4. வாயுமாறு படுவதினால் அம்மாறு பாட்டைத் தாளமுடியாது வீட்டிலிருக்கும் மிருகங்கள் அவஸ்தையுறும்.

கோழிகள் அகாலத்தில் கூவுவதுடன் சிறகுகளை படித்து அவஸ்தைபடும். சிலந்தி வகைகள் தத்தம் வலைகளை பிரித்துவிட்டு மறையும்.

வாயுவானது காந்த சக்தியை யடைந்து மாறுபடுகின்றதென முன்னர்க் கூறினோம். இம்மாறு பாட்டைத் தாளமுடியாது ஆடுமாடுகள் மிகவுந் தொந்தரை யடைந்து அதனை நீக்கும் பொருட்டு வயல்களிலங்கு மிங்குமோடும்.

எறும்புகள் தொந்தரைப்பட்டு தமது முட்டைகளை யெடுத்துக்கொண்டு எங்கனும் பரவும்.

5. தூக்கணாங் குருவிகள் தமதிரையைப் பொறுக்கும்பொருட்டு மிகத் தாழப்பறக்கும். அவைகளுண்ணும் பூச்சிகள்மேல் நிலையிலுள்ள நீராவி கலந்த வாயுவில் பறவாது தாழவே பறக்கும்.

6. தேரைகளும் தவளைகளும் தம்முடைய இடங்களைவிட்டு நீராவி கலந்து வாயுவை பக்ஷணம் பண்ண விரும்பி வெளிவரும்.

7. ஈக்களும் மற்ற பூச்சிகளும் மழை வருதலை யறிந்து காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்ளவேண்டுமாதலால் மழைவரு முன்னரே தமது ஆகாரத்தையடைய விரும்பி மற்றைய பிராணிகளைக் கடித்துத் தொந்தரவு புரியும்.

8. வாயுவின் மாறுபாட்டினால் பக்ஷிகள் தொந்தரையடைந்து பாடுதலை விட்டொழியும்.

9. மேகங்கள் மழையாக மாறுங்காலத்து வாயு ஓர்வித சுழற்சியை யடைகின்றது. இம்மாறுபாடு நீர் குட்டைகளிலுள்ள சலத்தை சுழலச்செய்கின்றது. சலத்தில் விழுந்துள்ள காகிதங்களும் சருகுகளும் சுற்றிச் சுற்றி ஓடும்போது மழைவருமென நம்பலாகும்.

10. நீராவி கலந்த வாயு மெழுகுவர்த்தி தீபங்களின் மேல்படுவதனால் அவைகள் சிடுசிடெனயெரிந்த அனையும் நீராவியினால்வாயுவிலுள்ள பிராண வாயு சொல்பமாகிறது. இதனால் மெழுகுவர்த்திகள் சரியாக யெரியாது கருகி விழும்.

இவைகள் மழையையறிவதற்குரிய சுலபமான வழிகளாகும். இன்னும் ஏனையகுறிகளுமுள. இவைகளியாவும் சுயமாக உண்டாகும் குறிகள்.

☞ உள்ளது பகர்வோன்.

தர்மமேஜயம்.

அவனுடைய தகப்பனும் தாயும இந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து: காட்டி லிருக்கிறபெண் தங்கக்கொடிபோல் அழகும், சந்திரவிம்பம்போல் முகமும், சிறுத்தவிடையும் இவ்வளவு அழகாயிருக்குமோவென்று ஆச்சரியப்பட்டு, இந்தப் பெண்ணுக்கு திரௌபதி என்று பேர்வைத்து, போகப்பிரசுத்தமுள்ள ராஜாவினுடைய பெண் போகவரிசைகளோடே வந்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமும் மரியாதையுமாக விவாகஞ்செய்வார்களோ அப்படி விவாகஞ் செய்து, இவளுக்குத் தனியாகப் பெரிதாய் ஒரு உப்பரிகைகட்டி அதில் இவளைவைத்து, அதனருகில் ஒரு பெரிய மரத்தைவைத்து, அதில் நூறு கூடுகட்டி இந்தக்காக்கைகளை அதில் இருக்கச்செய்தார்கள்.

இந்தப் பெண் அந்த உப்பரிகையில் இருந்துகொண்டு சோறு முதலான அநேக ஆகாரங்களைக் காகங்களுக்குப் போட்டுக்கொண்டுவந்தாள். சில நாளில் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தது. அந்தப் பிள்ளையின் அழகையும் சொரூபத்தையும் பார்த்து இராமசந்திரன் என்று பேர் வைத்தாள். அந்த பிள்ளையை காலைமாலை இரண்டு வேளையும் தானே பள்ளியில் கொண்டுவிட்டு அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள். இப்படியிருக்க ஒருநாள் சாயங்காலம் தாயார் வராமலிருக்க, பிள்ளையானது தானே புஸ்தகங்களை எடுத்துக்கொணடு வீட்டுக்கு வரும்போது, தன்னுடைய தாயார் அந்த மரத்தின்கீழ் உட்கார்ந்து தலைமயிர் கீழேவிழ, அந்தக் காக்கைகளை ஒவ்வொன்றாய் கைகளால் தடவி அழுதுகொண்டிருக்க, இந்தப்பிள்ளை சமீபத்தில்வந்து புஸ்தகத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டு, தாயின் முழங்கால் மேல் உட்கார்ந்துக் கொண்டு, ஒரு கையில் அவள் மோவாய்க்கட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டு, நீ ஏன் அழுகிறாய், அதை என்னுடன் சொல்லம்மா, தாய்: நீ அந்த விசனத்தைத் தீர்க்கப்போகிறாயா, உன்னோடே ஏன் சொல்லவேண்டும்? இந்த விசனத்தை நான் ஒருவரோடும் சொன்னதில்லையென்று சொல்ல, அவன் வெகு தொந்தரவு செய்து, நான் அந்தக் குறையைத் தீர்த்துப் போடுகிறேனென்று சொல்ல, நீ பாலியன், உன்னால் ஆகமாட்டாதென, திரும்பியும் அந்தப் பிள்ளை வெகு தொந்தரவுசெய்ய, அதற்கு மேல் இதோ இந்த மரத்தின் மேலே காக்கையாயிருக்கிறார்களே, இவர்கள் உனக்கு அம்மான்மார்கள், இவர்கள் இப்படிப் போய் விட்டார்களே யென்று நான் விசனப்படுகிறேனென்று சொன்னாள். அப்போது அந்தப்பிள்ளை: இவர்கள் எந்த இடத்தில் யாராலே காக்கைகளாகச் செய்யப்பட்டார்களோ அந்த இடத்தைச் சொன்னால், அவ்விடத்துக்குப்போய் நான் அவரோடு கலந்து இவர்களைத் திரும்பவும் மானிடர்களாக்கும்படி உபாயம் தெரிந்துகொண்டு வருகிறேனென்று சொல்ல, அப்போது திரௌபதியானவள்: எந்த ராக்ஷதன் இவர்கள் இப்படிச்செய்தானோ அது எனக்குத் தெரியமாட்டாது. தாய், தகப்பன், கூடப்பிறந்தவர்கள் ஒருவரும் சகாயமில்லாமல் உன்னைக் கதியாக நம்பியிருக்கிறேன்; நீயும் எங்கையாவது ஒரு ராக்ஷதன்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால் நான் என்ன பண்ணுவேனென்றுசொல்ல, நான் உபாயத்தினால் ஒருவர்கையிலும் அகப்படாமல் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு நடந்துபோய்விட்டான்.

அப்போது அவனுக்குப் பதினாறுவயது; இப்படியிருக்க, அவன் தகப்பனுடைய சமீபத்தில்போய் நான் தேசந்திரிந்து அவ்விடத்திலுள்ள அதிசு

யங்களையும், ஜனங்களுடைய சாமர்த்தியங்களையும், விசித்திரங்களான செய்
ஷ்ணைகளையும் அறிந்துகொண்டு சீக்கிரத்தில் வந்துவிடுகிறேனென்றுசொ
ல்ல, தகப்பனும் அப்படியே உனக்குவேண்டிய சேனைமுதலான ஒத்தாசை
யைக் கூட்டிக்கொண்டு போவென்று சொன்னான். ஐயா, எனக்கு ஒன்றும்
வேண்டியதில்லை; ஒரு குதிரையும் குதிரைக்காரனும் கொடுமென்றுசொ
ல்லி, தகப்பனிடத்தில் செலவு வாங்கிக்கொண்டு தாயாரிடத்திற்குவந்து,
என்னுடைய அம்மான்கள் காக்கைகளாய் உன்னுடைய சமீபத்திற்கு வரு
கிறபொழுது எந்ததிக்கிலிருந்து வந்தார்கள்; அந்த திக்கைச்சொல்லு. அதை
க்குறித்து நான் போகிறேன் என்றுசொல்ல, திரௌபதியானவள் என்னு
டைய உப்பரிகைக்கு நேர் மேற்காகக் காட்டிலிருந்து காகங்களாக என் சமீ
பத்திற்கு வந்தார்கள்; அதுதவிர மற்றொன்றும் தெரியாதென்று சொன்
னாள். அதைக்கேட்டு இராமசந்திரனும் மேற்காகக் காட்டில் பிரவேசித்து,
குதிரை குதிரைக் காரனையும் நிறுத்திவிட்டு ஒருவனாய் வெகுதூரம்
காட்டில் தேடிக்கொண்டு போகும்போது அவ்விடத்தில் ஒரு குடிசையைப்
பார்த்து, அதனருகில்போய், அதற்குள் ஒரு கிழவியைப்போல் தலை
யில் சடையும், கைகளில் சிங்க நகங்களும், பயங்கரமுமாய்ப் படுத்துக்கொ
ண்டிருக்கிற பிரம்மராக்ஷசைப் பார்த்து பயப்படாமல், அதன் பக்கத்தில்
போய் உட்கார்ந்துகொண்டு அதன் தலை, பிடரி, தோள், முதுகு, கைகள்
இவைகளை அமுக்கிச் சௌக்கியமாய் அதற்குத் தடவிக்கொடுக்க, அப்போ
தந்த பிரம்மராக்ஷசு கண்விழித்துக்கொண்டு, வெகு சுந்தரனும் குமாரனுயு
மிருக்கிற இந்தப் பிள்ளையைப் பார்த்து: குழந்தாய், நீ பயப்படாதே, உன்னை
நான் சௌக்கியமாக ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொல்லி, உள்ளுக்குள்ளே அவ
னிடத்தில் பிரீதியில்லாமற் போனபோதிலும், பாலன் என்கிற தயவினாலே
அவனைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்க, அவன் நித்தியமாகப் பணி
விடை செய்துகொண்டுவந்து, ஒருநாள் அம்மா, இந்தக் குடிசையைச் சுற்றி
லும் சின்ன சின்ன பாத்திரத்திலே ஜலம்வைத் திருக்கிறதே, இது என்னத்
துக்கென்று கேட்க, பிரம்மராக்ஷசு சொல்லுகிறது: யாரையாவது மாயையி
னாலே வேறுருபம் செய்துவிட்டால், அவர்களைத் திரும்பவும் முன்போல
செய்யத்தக்க சக்தியுள்ள உதரம் இந்த மண்கலத்தி லிருக்கிறதென்று சொ
ல்ல, மற்றொருநாள் ராஜகுமாரன்: பக்கத்தில் தடி வைத்துக்கொண் டிருக்கி
றையே, இது என்ன செய்தற்கென்று கேட்க, இந்தத் தடியைக் கையிலெடு
த்துக்கொண்டு சுழற்றினால் மனதில் எது வேண்டுமென்று நினைத்தாலும்
அந்தப்பிரகாரமே உண்டாய்விடுமென்று சொல்லிற்று. பின்னொருநாள் ராஜ
குமாரன்: அம்மா உன்தலை மயிர்ச்சடைகளை நன்றாகச் சிக்குவிடுத்து முடி
ந்து விடுகிறேனென, அதற்குத் தலைமயிரைத் தொடவேண்டாம், என் தலை
மயிரினின்றும் ஒருமயிர் கீழேவிழுந்தால் அவ்விடத்தில் அக்கினியுண்டாய்
அந்தத் தேசமெல்லாம் பற்றிக்கொண்டு சாம்பலாய்ப் போய்விடுமென்று
சொல்லிற்று. இந்த உபாயங்களையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு, இராமசந்தி
ரன் சிலநாள் கழித்து ஒரு தினத்தில் நல்ல மத்தியான வேளையில் அந்தப்
பிரம்ம ராக்ஷசினுடைய தேகத்தை நன்றாய் அமுக்க, அதில் அதற்கு நல்ல
தூக்கம் வந்துவிட்டது. அந்தச் சமயத்தில் தலை யமுக்குகிறவன் போலச்
சடையில் நோகாமல் சில மயிர்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, பக்கத்திலிருந்த
தடியையும் இரண்டு கலச மந்திர தீர்த்தங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பிரம்ம
ராக்ஷசுக்குத் தெரியாமல் வெகுதூரம் வந்துவிட்டான். பிரம்மராக்ஷசு விழி

த்துக்கொண்டு, நம்மை மோசம்செய்து முக்கிய வஸ்துக்களை எடுத்துக்கொண்டுபோன இந்தப்பயலை விரைவிலே பிடித்துக் கொல்லவேண்டுமென்று ஓடிவர, இவன் திரும்பி அதைப் பார்த்துத் தடியைச்சுற்றி இருவருக்கும் நடுவில் வெகு ஆழமும் பிரவாகமுமுள்ள ஒரு ஆற்றை யுண்டு பண்ணினான்; அந்த ஆற்றை நிமிஷத்தில் நீந்திக்கொண்டு பிரம்மராக்ஷசு கிட்டவந்தது. ராஜகுமாரன் மறுபடியும் தடியைச் சுற்றி வெகு பெரிதாகிய மலையை உண்டாக்கினான்; அந்த மலையையும் ஏறியிறங்கிக் கிட்டிவந்தது. அப்போது தன் கையிலிருந்த தலைமயிரை எறிய, அது பிரம்மாண்டமான அக்கினியாய் நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு பிரம்மராக்ஷசை சாம்பலாய் எரித்துவிட்டது.

அப்புறம் அந்த இராமசந்திரன் தன்னுடைய பட்டணம்வந்து தாய் தந்தையரை நமஸ்காரம்செய்து, தான் காட்டுக்குப்போய் அந்தப் பிரம்ம ராக்ஷஸைச் கண்டு சிநேகம் பண்ணிக்கொண்டு, சிலநாள் கூடவிருந்து, அதனிடத்திலிருந்த மந்திரசகிதமான தீர்த்தகரகமிரண்டும், வேண்டிய காரியங்களைச்செய்து கொடுக்கத்தக்க ஒரு தடியையும், நெருப்பை உண்டுபண்ணத்தகுந்த அதன் தலைமயிரில் கொஞ்சமும், அது தூங்கும் காலத்தில் நான் கிரகித்துக்கொண்டு ஓடி வந்துவிட்டேன்; அது விழித்துக்கொண்டு என்னைத் துரத்திக்கொண்டே ஓடிவந்தது. நான் அதைப் பார்த்துச் சுழற்றிய மந்திர தடியினால் வெகு ஆழமுள்ள ஒரு ஆற்றை நடுவில் உண்டுபண்ணினேன்; அது நீந்திக்கொண்டு கரையேறி சமீபத்தில் வந்தது. மறுபடியும் அந்தத் தடியினால் வெகு உயரமுள்ள ஒரு மலையை உண்டுபண்ணினேன்; அது அந்த மலையின்மேல் ஏறியிறங்கிச் சமீபத்தில் வந்துவிட்டது. அப்போது அக்கினியை உண்டாக்கத்தகுந்த அதன் தலைமயிரை அதைச்சுற்றி எறிந்தேன், அப்போது உண்டான மகத்தான அக்கினி அந்தப் பிரம்மராக்ஷஸை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டது. அதற்குப்பின்பு உங்களுடைய பக்கத்தில் தைரியமாய் வந்துவிட்டேன் என்றுசொல்லி, அந்தக் கமண்டலத்தில் இருக்கிற மந்திரஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு தன் தாயாரை அழைத்துக்கொண்டு மாயக்காகங்களாக இருக்கிற தன்னுடைய அம்மான்களின் மேலே தெளிக்க, அவர்களெல்லாரும் உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் மேனியுள்ள தேகத்தை உள்ளவர்களாய் நல்ல ராஜ லக்ஷணத்தோடே கூடிய இருபத்தைந்து வயதுள்ள ராஜ குமாரர்களாய்விட, தன்னுடைய மச்சினமார்களைக் கண்டு, அந்த ராஜ குமாரன் தாய்தகப்பனோடும் பத்தினியோடும் பிள்ளையோடுங்கூடி வெகு சந்தோஷத்தை அடைந்திருந்தான.

இப்பால் இவர்களுக்கு விருந்துசெய்ய அநேகம் தேசங்களிலுள்ள ராஜாக்களும் ராஜஸ்திரீகளும் வரும்படி தூதர்களை அனுப்ப, அப்போது திரௌபதியின் தகப்பனான ராஜாவும், அவருடைய பத்தினிகள் பன்னிருவரும் வந்துசேர்ந்தார்கள். இந்த திரௌபதி தன்னுடைய சகோதரர்களுடன்கூடி தன் தகப்பனென்று தெரிந்துகொண்டு, அந்த ராஜாவை நமஸ்கரித்து: ஓய், ராஜாவே, உமக்குப் பூம்பாவை என்று ஒரு பத்தினியிருக்கிறாளே அவளை மாத்திரம் ஏன் அழைத்துக்கொண்டு வரவில்லை என, அந்தராஜன்: பெண்ணே அவள் வெகு வித்தைக்கள்ளி, மிகப் பொல்லாதவள், தன் வயிற்றிற்பிறந்த நூறு குழந்தைகளையும் கல்லாகச் செய்துவிட்டாள்; ஆகையால் அவளைக் காவற்கொட்டடியில் போட்டுவிட்டேன், அவளுடைய சொல்லை என்னிடத்தில் எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்ல, இந்த திரௌபதி அந்த ராஜாவினுடைய முன்பாகவே தன்னுடைய புருஷனுடன் சொல்லுகிறாள்:

இந்த ராஜா எங்களுடைய தாயாரை வெகு ஆசையுடன் விவாகஞ் செய்துகொண்டு, தன்னுடைய பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போன்போதே இவருடைய பன்னிரண்டு பத்னிகளும் வெகு பொறுமையுடன் எங்கள் தாயாரை எவ்விதமாயாவது அவமானஞ்செய்து ராஜாவுக்கு துவேஷியாகப் பண்ணி அவளைக் கெடுக்க யோசித்தார்கள். இது ஜாடை கொஞ்சம் தெரிந்து, இந்த ராஜா வேறே உப்பரிகை கட்டி அதில் வைத்து சம்ரக்ஷணை பண்ணிக்கொண்டு வருங்காலத்தில் இந்த ராஜாவுக்கு வெகு தூரத்தில் ராஜ காரியமாய் ஒரு தேசத்துக்குப் போகும்படி நேரிட்டசமயத்தில், எங்கள் தாயார்கையில் பொன்னாற்செய்த ஒரு மணியைக் கொடுத்து, உனக்கு எதாவது சங்கடமுண்டான் காலத்தில் இந்த மணியை அடிப்பாயானால் நான் கேட்டுவந்து சங்கடத்தைத் தீர்த்துப்போடுவேன் என்று பிரயாணப்பட்டுப் போகும்போது, எங்கள் தாயார் ராஜா அரை நாழிகை வழிதூரம் போகும் போது ஒருதரமும், இரண்டு நாழிகை வழி தூரத்திற் போகும்போது ஒருதரமும், ராஜன்போய்ச் சேரவேண்டிய தேசத்தருகிற் போகும்போது ஒருதரமும், இப்படி மூன்றுதரமும் தனக்குச் சங்கடமில்லாத காலத்தில் பரீக்ஷைக்காக மணியை அடிக்க, அந்த மூன்றுதரமும் ராஜா அவள் சமீபத்தில்வந்து, ஒரு சங்கடமன்றி வீணாக மணியை அடித்த இவளுடைய புத்திக் குறைச்சலைத் தெரிந்துகொண்டு போய்விட்டார். அப்புறம் சிலநாள் கழித்து ஒவ்வொருவராய் என்னுடைய நூறு சகோதரர்களும் நானும் பிறந்தோம். எங்களைத் தொட்டிலில் விட்டிருக்கிற சங்கதியைத் தாதி மூலமாய்த் தெரிந்துகொண்டு துஷ்டர்களான எங்களுடைய மாற்றாந்தாயர்கள் பன்னிரண்டுபேரும் கேள்விப்பட்டு, தங்களுக்கு நம்பிக்கையுள்ள வயதுசென்ற ஒரு தாதியைக்கொண்டு ஒவ்வொருவராய் எங்களைத் தூக்கிப் புறக்கடையிலிருக்கும் குப்பையில் எறிந்துவிட்டு, நீட்டாயும் குண்டாயுமிருக்கிற கல்லுகளைத் தொட்டிலில் விட்டுத் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும்படி சொல்ல, அவள் வந்துசொன்ன சங்கதிகளைக் கேட்டுத் தாங்களெல்லாரும் ராஜாவினுடைய இஷ்டத்தைச் செய்கிறவர்கள்போல அழுதுகொண்டும் இரைந்துகொண்டும் எங்கள் தாயார் இருக்கிற உப்பரிகைக்குவந்து: அடி மாயக்கள்ளி, எங்களுக்குப் புத்திரனில்லாமல் போனபோதிலும் உனக்காவது ராஜாவம்சம் விர்த்தியாகும்படி இவ்வளவு பிள்ளைகள் பிறந்ததைக்கேட்டு வெகுசந்தோஷத்துடனே இருந்தோம், நீ ஏதோ மாயத்தினால் இத்தனை குழந்தைகளையும் கல்லாக செய்துவிட்டையே; இதை ராஜாவுக்குத் தெரியப்படுத்தி உனக்குத் தகுந்த தண்டனை செய்துவிடுகிறோமென்று சொல்லித் தொட்டில்களை அறுத்துக் கீழேதள்ளி அந்தக்கல்லுகளைக் குப்பலாகக் குவித்துவிட்டு அரண்மனைக்குப் போய்விட்டார்கள். பின்பு சிலகாலம் கழித்து ராஜா வந்தபின்பு இந்த துஷ்டர்கள் எதிர்கொணடு போய் ராஜாவுக்கு துர்ப்போதனைசெய்து, எங்கள் தாயாரை தண்டனைசெய்து, காவலில் வைக்கும்படி செய்தார்களென்றும், தங்களை ஒரு கிழப்பெருச்சாளி தன்னுடைய பெரிதான வளையில் சேர்த்து, தன் இனங்களைக்கொண்டு ரக்ஷித்ததுமுதலாக தெய்வகதியினால் தாங்கள் அநேக ஆபத்துகளிலிருந்து நீங்கி இவ்விடம் வந்துசேர்ந்து இதுவரையில் க்ஷேமமாயிருக்கிறோமென்பதீறாக, திரௌபதி என்கிற பெண் தன் புருஷனோடே சொல்ல, இதைக்கேட்டு அந்தக்கிழ ராஜாவானவன் தனக்கு இவ்வளவு ஆண்பிள்ளை பெண்பிள்ளை இருந்தது என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு, தன்னுடைய முன் பன்னிரண்டு ஸ்திரீகளும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து துர்ப்புத்தி

யினால் பூம்பாவை என்கிற இளையாளையும், பிள்ளை முதலாகிய நூற்றொரு குழந்தைகளையும் செய்த தொந்தரையைக் கேட்டு, முன் பன்னிரண்டு ஸ்திரீகளையும் சுண்ணாம்புக் காளவாயில்வைத்து எரித்துவிட்டு, தன்னுடைய பெண்ணான திரௌபதிக்கு அநேக ஸ்திரீதனங்களைக் கொடுத்து மருமகனிடத்தில் சேர்த்துவிட்டு, தன்னுடைய நூறு பிள்ளைகளையும் பூம்பாவை என்கிற இளையாளையும் அழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருந்தானென்கிற கதை "சத்தியமே ஜயம்" என்கிற வசனத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருந்தும், இப்புவியில் ஒன்றும் பூரணமாய் நிறைவேறு தென்பது ஒரு காரியத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது:

அதென்னவென்றால், இந்தக் குழந்தைகளைக் குப்பையில் எறிந்துவிடச் சொன்னவர்களுக்கு மாத்திரம் தண்டனை பூர்த்தியாய் நடந்தது. தன் கையினால் நேராகச்செய்த பிராணகாதகியான தாதிமாத்திரம் இந்த லோகத்தில் சம்பத்துள்ளவர்கள் அநுபவிக்கும் சவுக்கியத்தைப் போலத்தானும் அநுபவித்து, இறந்த பிற்பாடும் சீமாட்டிகளைப் போலவே சடங்குகளையும் நடத்திக்கொண்டாள். இது ஒன்றுமாத்திரம் வித்தியாசமா யிருக்கிறது; ஆகிலும் இந்தப் பாபிஷ்டி பரலோகத்தில் தகுந்ததண்டனை பெறுமற்போகாள. ஐ.வி.

சூடானவஸ்துக்கள்.

[94 வது பக்கத் தொடர்ச்சி.]

முன்பக்கங்களில் உஷ்ணப்படுத்தியபோது ஜலப்பொருள்களும் வாயுப்பொருள்களும் கனப்பொருள்களும் தம்மளவில் அதிகமாகின்றன வென்பதை விளக்கிக்காட்டினோ மல்லவா? பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு இவ்விஷயத்தை மிகத்தெளிவாய்க்காட்ட சிலசாமான்கள வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்ணாடியில்செய்த Flask என்ற ஒருபாத்திரமுண்டு. அதற்கு ஒரு கார்க் அடைத்து அக்கார்க்கின் வழியாய் இருபுறமும் திறந்துள்ள ஒரு கண்ணாடிக்குழாயை நுழைத்து இருப்பார்கள். பாத்திரத்தில் ஜலம் நிரப்பி கார்க்கையுள்ளே நுழைக்கும்போது ஜலம் குழாயில் கொஞ்சம் ஏறி நிற்கும். அந்த இடம் நமக்கு நன்றாய்த்தெரிய ஒரு நூலைக் கட்டுவார்கள். அதை வெந்நீரில் வைத்தால் Flask இன் உள்ளே இருக்கும் ஜலம் உஷ்ணமாகும்போது நூலைத்தாண்டி அப்பால் போவதைக் காண்பீர்கள்.

பனிக்கட்டிபோட்டு குளிர்ந்தஜலத்தில் அப்பாத்திரத்தை வைத்தால் நூலுக்குக் கீழே ஜலம் இறங்குவதையுங் காணலாம்.

நூலைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாய் ஒரு சிறு துண்டு காகிதத்தை ஒட்டவைத்து அக்காகிதத்திலும் அங்குலங்களும் அவற்றின் பாகங்களையும் போட்டிருத்தல் இன்னுமனுகூலம். அவ்வியந்திரத்தைக்கொண்டு சாதாரணமாய் எந்தவஸ்து உஷ்ணமாய் இருக்கிறது, எதுகுளிர்ச்சியாய் இருக்கிறது என்று

கூட ஒப்பிடலாம். எப்படியெனில் ஜலம் இரண்டாவது அங்குலத்துக்கு நேரே இருக்கின்றதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதையெடுத்து நம்மிரு கைகளாலும் அணைத்துக்கொண்டால் கையின் உஷ்ணத்தால் ஜலம் சூடேறி இரண்டங்குலத்துக்கு மேல்போகக்காணலாம். ஒருவீட்டின் பல அறைகளிலும் சீதோஷ்ணஸ்திதி எப்படி யிருக்கின்றது என்பதை அறியவும் அக்கருவியை யுபயோகிக்கலாம். சமையலறை, மேல்மாடி, இவற்றில் அக்கருவியை 15, 20 நிமிஷ நேரம் வைத்திருந்தால் உள்ளிருக்கும் ஜலம் ஒரு நிலைக்கு வந்தபிறகு எவ்வுயரத்தில் இருக்கின்றதென்று பார்த்து அவ்வறையின் உஷ்ணத்தின் ஸ்திதியைத் தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் இவ்விதக் கருவியால் அனுகூலம் அதிகங்கிடையாது. பாத்திரம் பெரிதாய் இருப்பதால் அறையின் டெம்பரேசரையடைய அதிக நேரமாகின்றது. ஜலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஆவியாய்ப்போய்க் கொண்டேயிருக்கும். மேலும் உம்முடையவீட்டில் நீர் ஒருவிதமான கருவிசெய்து வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பின் என்வீட்டில் நான் மற்றொன்று செய்துவைத்து இருப்பேன். இரண்டுக்கும் சம்பந்தமில்லாமற் போகின்றது. என் கருவி இரண்டங்குல உயரத்தில் நிற்கும் அறையில் உம்முடையகருவி 3 அங்குலஉயரத்தில் நிற்கலாம். ஆகையால் இந்த அசௌகரியங்களில்லாமல், இதேமாதிரியாகச் செய்துள்ள நயமான இன்னுமொருகருவி இருக்கின்றது. அதை வர்ணிக்கிறேன். அதற்கு Thermameter என்றுபெயர். தெர்மாமிடர் என்பது உஷ்ணத்தையளக்கும் கருவிக்குப்பெயர். உண்மையாய் அது (டெம்பரேச்சர்) சீதோஷ்ண நிலைமையை அனுமானிக்கின்றது.

மேலே காட்டியிருக்கும்தெர்மாமீட ரைப்பாருங்கள். அதற்கும் அடியில் ஒரு கண்ணாடி கிண்ணிபோல் இருக்கின்றது. அக்கிண்ணத்திலிருந்து மயிர் இழைபோன்று ஒருகுழாய் வருகிறது. மேல்புரம் துவாரம் இல்லாமல் கண்ணாடியையே உருக்க மூடியிருக்கின்றது. இப்பொழுது கிண்ணத்தை சற்று கவனமாய்ப்பாருங்கள். அதிலிருப்பது பாதரசம். பாதரசம் கிண்ணம் முழுவதும் நிரம்பியிருப்பதுடன் மயிர் இழைபோன்ற குழாயிலும் கொஞ்சம் ஏறி நிற்கின்றது பாருங்கள்! குழாயின் இருபுறமும் கோடுகள்போட்டு இருப்பது விளங்குகின்றனவா? அவற்றின் உபயோகத்தை நீங்களறிவீர்களல்லவா? கோடுகளை 10, 20, 30 என்று இலக்க மிட்டிருக்கிறார்கள்; ஏன்? பாதரசம் எப்படி இதில் நிற்கின்றதென்பதை யறியவே. இப்பொழுது ரசம் இருக்கும்படியை நிர்ணயம் செய்யுங்கள். வெந்நீர் ஒரு பாத்திரத்தில் கொண்டுவந்து அந்த ஜலத்தில் தெர்மாமீடரின் கிண்ணத்தை முழுக்குவோம். உடனே இரசம் 'கபகப' வென்று மேலே ஏறுகின்றது. நாம்போன பாராவில் சொன்னகருவியைவிட இது எத்துணை மேலானது பாருங்கள். அது அதிகநேரம் வைத்திருந்தால் ஒழிய பக்கத்து வஸ்துவின் டெம்பரேச்சரையடைவதில்லை. இதுவோ வெகுசீக்கிரம் அடைகின்றது, ஏனெனில் கிண்ணம் வெகு சிறிது; முக்கியமாய் கண்ணாடி மிக இலேசானது. சீக்கிரம் கண்ணாடிக்கிண்ணமும் அதிலுள்ள இரசமும் உஷ்ணமடையவே ரசம் தன்னளவில அதிகமாகிறது. குழாயோ வெகு ஒடுக்கமாய் இருக்கின்றது. அதுவும் ஒரு அனுகூலம். ஏனெனில் மிககொஞ்சளவு ரசம் அதிகமானாலும் அது அவ்வொடுக்கமான குழாயில் அதிக உயரம் ஏறிவிடுகின்றது. இவ்வனுகூலங்கள்பற்றி ரசம் ஊற்றிச்செய்த தர்மாமீடர் போனபாராவில்சொல்லிய

கருவியைவிட நுட்பமானது. மேலே மூடியிருப்பதுபற்றி ரசம் சிந்துவதற்கும் கெட்டுப்போவதற்கும் வழியில்லை.

எவ்வாறு இக்கருவியள் ரசம் ஊற்றுகிறார்கள் என்று நான் இப்பொழுது சொல்லப்போகிறதில்லை. அதை நீங்களே செய்துபார்க்க முடியாதாகையால் சமயம் கிடைத்தபோது சொல்லவேண்டியது அவசியமானால் சொல்லுகிறேன். சிலதர்மாமீடர்களில் கண்ணாடிக்கிண்ணம் உருண்டையாயிராமல் நீட்டுப்போக்காயிருப்பதும் உண்டு.

இக்கருவிகளிலும் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொருவிதமாய் வேலை செய்யாதோ? இரண்டு கருவிகள் ஒரே இடத்தில் வேண்டிய சாவகாசம்வைத்து இருந்த பிற்பாடு ஒரே அளவையே காட்டுமா? அல்லது ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறுபடிகளில் நிற்குமோ எனின், இரண்டும் ஒரேபடிகளில்தான் நிற்கும்படிசெய்து இருக்கிறார்கள். எப்படியெனில், தெர்மாமீடர் ஒன்று வைத்துக்கொண்டு பரிக்ஷை செய்வோம். ஒருபன்னல்போன்ற பாத்திரத்தில் உருகிக்கொண்டிருக்கிற பனிக்கட்டித் துண்டுகளின் மத்தியில், நமது தெர்மா மீடரைச்சொருகி ஒருகயிற்றில் தொங்கவிடுவோம். ரசம் கிடுகிடு என்று இறங்கத்தொடங்கும். கடைசியில் 4, 5-நிமிஷத்திற்குப் பிறகு இறங்குவதுமில்லை; ஏறுவதுமில்லை.

ஆர். கே. சுவாமி, பி-ஏ. எல்-டி.

கமலா.

அங்கம் - 1. களம் - 2.

(காஸ்மீரத்தில் ஒரு சத்திரத்தின் அறையில் தனிமையாக ஒருவன் மாறு வேஷத்துடன் வருதல்.)

மனிதன்:—ஆ! இதுதான் ஜாக்ரதையான இடம், ஒட்டுக் கேட்பவர்களுக்கு வெகுதூரமிது இருக்கிறது. எனது வேஷத்தைக் களைந்துவிட்டு அந்த நாற்காலியில் உட்காருகிறேன், (தனது வேஷ உடுப்புகளை எறிந்துவிட்டு உட்காருகிறான்.)

என்னைப்போ லொத்தவனுக்கு இதுதான் தகுந்த இடம், அவசரமான காரியங்களுக்கு சாஸ்திரம் பார்த்து முடியாது, த்ரிவிக்ரமனோ நல்லவன்தான், அவன் செய்யும் முயற்சிகள் ஜயமடைகின்றன.

ஆனால் இந்துமுகியை அவன் நேசிக்கிறான், அவளிடத்திலுள்ள அன்பு மிகுதியால் நான் அவனுக்கிட்ட வேலையை எங்கு மறந்துவிடுவனோ? அவ்விதம் நான் ஏன் நினைக்கவேண்டும்? அவன் என் காரியத்தில் கண்ணும் கருத்தாயிருக்கும்படி கடவுள் கிருபை செய்வாராக. அரண்மனைக்குள் அவன் போனபோதிலும் கமலாவைப் பார்ப்பனோ பார்க்கமாட்டானோ? அவன் சித்திரம் வரைவதில் சமர்த்தன் அல்லவா? இதென்ன இந்தச் சுவரில் ஒரு

பட மிருக்கிறதே! அதை நான் பார்க்கிறேன், இது கமலா வின் படம்தான். இப் பூலோகத்திலுள்ள பெண்களைவிட மிக்க அழகு பொருந்தியவ ளாச்சுதே! சத்திரக்காரன் இதை இங்கு வைத்திருப்பதனுல் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிருன், இது இங்கிருப்பதால் இந்த வீட்டுக்கு ஒரு ரத்னம்போல் விளங்கி, யாவருக்கும் மனமகிழ்ச்சியையும், இன்பத்தையும் அளிக்கிறது. இப்படத்தை எவன் பார்த்தபோதிலும் சரி அவனை இப்படம் ப்ரவசமாகும்படி செய்யுமென்பது எனது அநுபோகத்தால் தெரிகிறது, (படத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருன்) ஓ, பிரியமுள்ள மாதே! நீ உண்மையாகவே அழகு வாய்ந்த பெண்ணரசிதான, நேற்று நீ கூச்சமுள்ள முகத்துடன் என்னைப் பார்த்தாய். உனது சங்கோசம் இப்பொழுது காற்ருய்ப்பறந்து போயிற்று என்று நினைக்கிறேன். சந்திரனிடத்தில் அநேகவடுக்க ளிருக்கின்றன, ஒரு வேளை அவ்விதவடுக்கள் சந்திரன் கர்வங்கொள்ளாவண்ணம் உண்டாயிருக்கலாம். சந்திரன் உனக்குத்தாழ்ந்ததே. ஏனெனில் நீ வெகு அழகுள்ளவள். உன்முகத்தில் யாதொரு அவ்வித வடுக்களில்லை! ஆ! சௌந்தரியவதியே! உனது தகப்பனுருடைய விரோதியாயும், நேற்று, சாயங்காலம் உன்முன் பேர்பெற்ற தைரியமுள்ள யுத்தவீரனை நேசிப்பாயா? அவனை மணம்புரிவாயா? (மெத்தை படிக்கட்டில் காலடிசப்தம் கேட்கிறதே! பேச்சை நிறுத்துவோம்! நான் மூடத்தனமாய் இப்படத்துடன் பேசிக்கொண் டிருக்கிறேனே, நான் முன்போல மாறுவேஷம் அணிந்துகொள்ளுகிறேன். (அவசரத்துடன் துணிகளைஎடுத்து வேஷம்போட்டுக்கொள்ளுகிருன்). (கதவைத் திறந்துகொண்டு சித்திரம் வரைவோனுடைய வேலைக்காரன் உள்ளே வருகிருன்.)

(உடனே இவனைக்கண்டு தன்வேஷத்தை கலைத்துவிடுகிருன்.)

மனிதன்:—விகடகவியே! உள்ளேவரவேணடும். த்ரிவிக்ரமன் எங்கே?

விகடன்:—அரசே! த்ரிவிக்ரமமந்திரி வர்ணம் வைப்போன் வேஷத்துடன் சித்திரசாலையில் காயமடைந்த இராஜகுமாரியின் படத்தைப்போல் இரண்டு எழுதிக்கொண்டிருக்கிருர்.

அருணேசராஜன்:—எந்த இராஜகுமாரி?

விகடன்:—ராஜகுமாரி கமலாதான், வேறு யார்? மகாராஜ்!

அருணேசன் (கவலையுடன்) காயம் எப்படி உண்டானது? எப்பொழுது?

விகடன்:—தங்களுடைய உருவப்படத்தைக் கண்டபொழுது அப்பெண்ணரசி, கீர்த்திபெற்ற வில்லாளியாகிய மன்மதன் பாணத்தினல் காயமடைந்தாள்.

(இருவரும் குதூகலத்துடன் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிருர்கள்). (சித்திரம்வரைவோன் இரண்டு அழகான படங்களுடன் உள்ளே வருகிருன்.)

சித்திரம் வரை:—(விகடனை நோக்கி) பேயே; என்ன கூக்குரல்! அவன் நித்திரையைப் பங்கம் செய்ததற்காக உன்னைக் கொல்ல கும்பகர்ண்ணி இங்

கில்லாதது தெய்வச் செயல்தான், அவனை இவ்வறைக்கு வெளியில் தள்ளுகிறான்.)

சி-வரை:—மகாராஜ்! தங்களிட்டவேலை பூர்ணஜயமடைந்திருக்கிறது.

அரசன்:—மிகவும் நல்லது, த்ரிவிக்ரமா! ஆனால் நீங்கள் உறுதியாக நம்புகிறீர்களா?

த்ரி:—ஆம், நான் நிச்சயமாய் அவ்வேலை ஜயமாகவே முடிந்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

அரசன்:—த்ரிவிக்ரமா! அது அப்படி முடிந்திருப்பது நல்லதே. ஆனால் அது உமக்கு நிச்சயமாகக் காண்கிறதா?

த்ரி:—மகாராஜாவே! அவ் விஷயத்தைப்பற்றி நான் நிச்சயமா யிருக்கிறேன். அவளுடைய ப்ரியம் சீதா சாவித்ரி முதலியவர்கள் தங்கள் பர்த்தாக்களிடத்தில் ப்ரியமாயிருந்ததைவிட தங்களிடத்தில் வேரூன்றி யிருக்கிறது. சௌந்தரியமுள்ள இந்துமுகி இவ்விஷய முழுவதையும் சந்தேகித்ததாக என்னிடத்தில் சொன்னாள். நானே அவளுக்கு யாவற்றையும் ரூபித்தேன். (அரசன் ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைக்கிறான்.) தாங்கள் நான் சொல்வதையே நம்பியிருக்கலாம். வேறொருவரையும் அவள் இனி ஸ்மரிக்கவே மாட்டாள். ஏனெனில், இதோ பாருங்கள், மகாராஜாவே! (மூன்றாவது படத்தை எடுத்து அரசன் கையில் கொடுக்கிறான்.)

அரசன்:—ஹோ! ஹோ! நீங்களிருவரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே! பேஷ். நான் அதிக சந்தோஷப்படுகிறேன். த்ரிவிக்ரமா! நீ அதை எவ்விதம் அடைந்தாய்?

த்ரி:—தங்களது படத்தைவிற்று பணம் பெற்றபொழுதுதான், மகாராஜாவே! இதோ கமலாவின் இரண்டுபடங்க ளிருக்கின்றன பாருங்கள்! ஒன்று உங்களுக்கு, மற்றொன்றை கமலாவுக்கு அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று கொடுக்கவேண்டும், எனது வேலைக்காரன் இவ்வேலையைச் செய்வான். (விகடன் புன்சிரிப்புடனிருக்கிறான்).

அரசன்:—பேஷ்! வெகு நல்லது! நான் இதைப் பத்திரமாய் எனது இரும்புப் பெட்டியில் வைக்கிறேன் (அதற்கு முத்தம் கொடுத்தபின் அதைப் பெட்டியில்வைக்க எழுந்திருக்கிறான்.)

த்ரி:—மற்றொரு படத்தை கமலாவுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

அரசன்:—அப்படியே செய். (இருவரும் போகிறார்கள்.)

☞ தாதா.

கமலாலயம்.

நவராத்திரிப் பண்டிகை வந்துவிட்டது. எல்லா வீடுகளிலும் சுண்ணும்புப் பட்டை செம்மண் பட்டை இட்டு இருக்கிறார்கள். சாவித்திரியம்மை தன்வீட்டு வேலைகளைப்பற்றி கவனித்து இருப்பாள் என்பதற்கு என்ன சந்தேகம்! மேலும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குவந்து இருக்கும்போது வீடெல்லாம் சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டு அவரை திருப்திசெய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவது ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் ஸகஜம்தானே. கமலாலயத்து 'ஸபாமண்டபமும்' அலங்கரிக்கப்பட்டது; அவ்விடத்தில்தான் பதுமைகளை கொலுவில்வைக்க ஏற்பாடுகள்செய்து இருக்கின்றன. அம்மண்டபத்தின் அலங்காரங்களையும், அவ்விடத்தில் மாட்டியுள்ள படங்களைப் பற்றியும் முன் ஒருமுறை வர்ணித்து இருக்கிறேன். இப்பொழுது அவ்வறையின் மேற்குப் புறமாய் கிழக்கு நோக்கி, பல வரிசைகளாகப் பலகைகளைப் படிப்படியாய் அடுக்கி அவற்றின்மேல் வெள்ளியதுணி ஒன்றைப் பரப்பி பதுமை வரிசைக்கிரமமாய் வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகள் எல்லாம் முக்கியமாய் ஞானம்பாளுடையதே. ஒவ்வொரு வரிசையும் அடுக்கியபின் 10 அடி தூரம் அப்பால் சென்று எப்படி தூரப் பார்வைக்கு தோன்றுகின்றது என்று பரிக்ஷை செய்வாள்; செய்து பின் திருத்தவேண்டியவற்றைத் திருத்துவாள். பதுமைகளை யடுக்கியபிறகு பழ வகைகள், காய்கள், கண்ணாடி சாமான்கள், விநோத ஜந்துக்கள்—எல்லாம் மண்ணாலும், மரத்தாலும், பித்தளை, தாமிரம் முதலான உலோகவகைகளாலும் செய்தவை—வேடிக்கையாய் ஓடும் விளையாட்டு வண்டிகள், புஷ்பச்செடிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அடுக்கினாள். 4 பேர் தயாராய் நின்றுகொண்டு விடிந்ததுமுதல் வேலை செய்துகூட, சமான்களை இடம் மாற்றுவதும், திருப்பிவைப்பதும், பிரித்து வைப்பதும், சேர்த்து வைப்பதுமான இக்காரியங்கள் செய்வதிலேயே ஞானம்பாளுக்குக் காலைப்பொழுதெல்லாம் கழிந்துபோய்விட்டது. என்னைப் போன்ற அறைகுறைப் படிபபுக்காரர் வர்ணித்தால் ஏற்குமா? நேரே கண்டவர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நிமிஷமாவது திகைத்துப்போகாமல் இருப்பது அரிது. பகல்காலத்திலேயே இவ்வளவு அழகாய் இருந்தது என்றால் இரவில் பலவர்ணமான விளக்குகள் ஏற்றும்போது, நாற்புறமும் காகிதத்தால் செய்த புஷ்பமாலைகளும், உண்மையான புஷ்பமாலைகளும் தம்மில் கலந்து மயங்கிநிற்க எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை ஆலோசித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்!! தம்பெண் நெற்றி வியர்க்கச் சலிப்பில்லாமல செய்யும் இவ் வேலைகளைப் பார்த்து பிரேமநாதரும் சாவித்திரியம்மையும் தம் மனதில் கொண்ட சந்தோஷத்துக் களவேயில்லை. குழந்தை நடராஜனோ எதிரே நின்றுகொண்டு கூத்தாடுகிறான். சில அற்புதமான வண்டிகளை எடுத்துச் சாவிகொடுத்து ஓட்டவேண்டும் என்று அவன் கைகால்கள் பறந்தபோதிலும், அவன் தொடவில்லை; அலங்காரம் கெட்டுப்போகும் என்று தொடவில்லையோ, தன் பெற்றோர் கோபிப்பார்கள் என்றோ, அல்லது தன் தமக்கை வருத்தப்படுவாள் என்றோ—காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

பகல்மணி இரண்டு இருக்கலாம். போஜனம் ஆனதும் பிரேமநாதர் வழக்கம்போல் ஊஞ்சலில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். நடராஜன் ரப்பர்பந்து,

கோலிகுண்டு, உடைந்தசீசா, இவற்றைத் தூக்கிக்கொண்டு என்னிடம் வீதிக்கு வந்துவிட்டான். சந்திரசேகரர் பூந்தோப்பில் உலாவவும் லதாக்கிரகத்தில் உட்கார்ந்து படிக்கவும் போய்விட்டார். எனக்குப் போது போகவில்லையாகையால் நடராஜனைப்பார்த்து "ராஜா! அத்திம்பேர் என்ன கொண்டுவந்து இருக்கிறார் தகரப்பெட்டியில்? சொல்லுசாமி" என, வாய் மூடுமுன், நடராஜன் "அடே உனக்குத் தெரியாதா, இவ்வளவுதானா! சந்திரன். நக்ஷத்திரம் இவற்றைப்பார்க்க ஒருகுழாய் கொண்டுவந்து இருக்கிறார். நேற்று இராத்திரிகூட அப்பா அம்மா இவர்கள் பார்த்தார்களே! நீதான் வரவில்லை. நாளைக்கு வெள்ளிக்கிழமை யில்லையா? நாளைராத்திரி நம்மாத்து சபைக்கு வருகிற பொம்மண்டாட்டிகளுக்கு எல்லாம் வேடிக்கைகள் காட்டவேண்டுமென்று அக்கா கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள்." நான் "என்றைக்கு? நாளை ராத்திரியா?" நடராஜன் "நம்மாத்து மாடியிலிருந்து பார்த்தால் மரங்கள் மறைத்துக் கொள்ளுகின்றது என்று ஆற்றங்கரை யோரத்திலிருக்கும் பங்களாமெத்தைக்குப் போகிறதாக உத்தேசம்பண்ணி யிருக்கிறது" நான் "நீ என்ன பார்த்தாய், ராஜா, அதற்குள்ளே." நடராஜன் "அதற்குள்ளே என்ன பார்க்கிறது; அது வழியால் பார்க்கிறது; அம்மட்டுத்தான். நான் பார்த்ததைச் சொல்லுகிறேன், கேள். 3-ம் பொறை சந்திரனைப் பார்த்தால் அதில் எத்தனை மேடு! எத்தனை குழி!! தெரியுமா? நம்மாத்துத் தோட்டத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கறையான் புத்தில்கூட அவ்வளவு மேடு பள்ளமில்லை!!! அக்குழிகளுக்கு என்னவோ பேர் சொல்லுகிறார்கள்—எனக்கு நினைப்பு இல்லை; மேடெல்லாம் பெரிய பெரிய மலைகளாம்—இன்னும் என்ன வேணும்: போது ஆகிறது சொல்லு—பந்தாடப் போகவேண்டும்.—"

சிறுவனுக்குப் பந்தாட ஞாபகம் வந்துவிட்டது கண்ட நான் இனி அவனைத் தொந்தரவு செய்வதில் பயன் இல்லையென்று கண்டு "ஆடுபோசாமி" என்றேன். எனக்கு அக்குழாயின் வழியாய் ஒரு தடவையாவது ஆகாயத்தின் அற்புதங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசை யிருந்தது. எப்படிப் பார்ப்பது? நாளை ஏதாவது பிரயத்தனம் செய்து பங்களாவுக்கு சபையாரோடு செல்வதற்கு பிரயத்தினம்செய்ய வேண்டியதுதான் என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டேன். அதற்கு என்ன செய்வது என்று உத்தேசித்து மாப்பிள்ளை ஐயரையே பூந்தோப்பில் சந்தித்துக் கேட்டுவிடுவது நலம் என்று அவரைத் தேடிப் புறப்பட்டேன். நாளை அங்கே போய்விட்டால் எப்படியாவது எல்லாரும் பார்த்தபிறகு எனக்கும் காட்டச்சொல்லிக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று தைரியம். லதாக்கிரகத்தின் பக்கத்தில் போனதும் ஞானம்பிகை அபபொழுதுதான் அவ்விடத்தி லிருந்துவந்து கொண்டிருந்தாள். ஐயர் ஒரு நாற்காலியில் படுத்துக்கொண்டு ஏதோ படித்துக்கொண்டிருக்கிறார். என்னைக் கண்டதும் ஞானம்பாள் "வீர! உன்னைப் பற்றி இப்பொழுதே பேசிக்றொண்டிருந்தோம். ஏதோ உன்னிடம் சொல்லவேண்டுமாம்; ஐயரைப் பார்த்துவிட்டுப்போ" என்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளே போய்விட்டாள். எனக்குப் "பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது" போல் ஆயிற்று. நான் அவரைத் தேடிச்செல்ல அவரே எனக்குச் சொல்லியனுப்பி விட்டாரே! ஆகையால் உடனே லதாக்கிரகத்தில் நுழைந்து "சுவாமி" என, ஐயர் "வீரா! வந்துவிட்டாயா! உன்னைக்கண்டு பேச வேண்டுமென்றிருந்தேன். நாளை இராத்திரி என் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடிவழியாய் ஆகாயத்தின்

விநோதங்களைச் சிலருக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம். இங்கே வீட்டில் இடம் சௌகரியப்படவில்லை. ஆற்றின்கரையில் இருக்கும் பங்களாவுக்குப்போய் அம் மேல்மாடியில் வைத்துக்கொண்டால் நன்றாய் இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வண்டிகள் வருவதாய் இருந்தாலும் ஒரு ஆள் எடுத்துக்கொண்டு வருவது நன்றாய் இருக்கும். ஆகையால் நீயாவது, உன் மருமகனாவது தூக்கிக் கொண்டுவந்தால் தேவலை.''

"நானே தூக்கி வருகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் பார்த்தபிறகு எங்களுக்கும்கூட காட்டவேண்டும் சுவாமி! என்னவோ வெகு நன்றாய் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அதுதான் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசை."

"சரி அப்படியே ஆகட்டும்—தோட்டத்தில் புதிதாய் பூஞ்செடிகள் வைத்தது யார்?"

"என் சுவாமி! நானும் என் மருமகனும்தான்! என்னத்துக்குக் கேட்கிறீர்கள்!—"

"ஒன்றுமில்லை; இரண்டு மூன்று வருஷமானாலும் 2 முழத்துக்குமேல் வளராத செடிகளையும் 6 மாதத்தில் 4, 5 அடி உயரம்வளரும் செடிகளையும் கலந்துபிடித்து, வரிசையாய்வைத்து இருக்கிறீர்கள்! இன்னும் 2 மாதத்தில் ஒன்று உயரமாயும் ஒன்று குட்டையாயும் விகாரமாய்த் தோன்றுமல்லவா? இதை ஆலோசனை செய்யவில்லையா? இரண்டு மூன்று ரவுண்டுவைத்து இருப்பதால் முதல்ரவுண்டில் சிறியதாய் வளரும் செடிகளையும் அடுத்தரவுண்டில் கொஞ்சம் பெரிதாய் வளரும் செடிகளையும், கடைசி வரிசையில் இன்னும் சற்று உயரமாய் வளரும் செடிகளையும் வைக்கவேண்டும். உதாரணமாக முதல்ரவுண்டில் சில இங்கிலீஷ் செடிகளையும், அடுத்ததில் நந்தியாவட்டம் அதுபோன்ற மற்றவைகளையும், கடைசிரவுண்டில் அடுக்காளி, தங்காளி இவற்றையும் வைத்தால் நயமாய் இருக்கும். இப்பொழுதோ மழைக்காலமானபடியால் எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம். அப்படிசெய்? நான் வேண்டுமானாலும் பக்கத்தில் இருக்கிறேன்''

"எப்படி சொல்லுகிறார்களோ அப்படியே செய்து முடிக்கிறோம்''

"சரி, நீ போய்வா'' என நான் வீதிப்புரம் வந்து சேர்ந்தேன். குழந்தை நடராஜன் பந்தாடிவிட்டு வெயில் உக்கிரமாயிருந்தமையால் திண்ணையில் படுத்துத் தூங்கிப்போய்விட்டான். அவனுடைய சாமான்களையெல்லாம் எடுத்து பத்திரமாய்வைத்துவிட்டு நாளை காணப்போகிற வானத்தில் அதிசயங்களைப்பற்றி மனோராஜ்யம் செய்ய வாரம்பித்துவிட்டேன்.

வாயில்காப்போன்.

வேடிக்கைக் கதை.

இருகால்களும் முழந்தாளிலிருந்து பின்புறம் மடக்கி ஒட்டிவைத்திருப்பதுபோ லிருந்தனவால் ஒரு அரசகுமாரன் நொண்டியாயிருந்தான். கண் குவளைகள் மூடப்பட்டிருப்பனபோல் விளங்கினவால் ஒரு மந்திரிகுமாரன் குருடனுயிருந்தான்.

அரசகுமாரன்:—நாமிருவரும் அங்கயீனராயிருத்தலால் பிறரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டிலேம். அரசிற்குரிய பாத்திய மிருப்பினும் என் பெற்றோர் முன் நானதை வெறுக்கிறேன. சின்னாளேனு மயல்நாடு செல்லுதல் குண மல்லவா? மந்திரிகுமாரா, உன்னுலோசனையைத் தெரிவி.

மந்திரிகுமாரன்:—அங்கக்குறைவுடைய நம்மால் ராச்சியபாரம் சுமக்கப் படுவது துன்பமே. இந்த ராச்சியத்தை முற்றும் வெறுப்பது குணம். இர வே நீரும் ஆயத்தப்படின் கிடைத்தவை கொண்டு நடப்பது நன்மை. என் தோள்கள் உமது பாரம் தாங்கும். என் கைகள் உமது வழிகாட்டுகோல் கொள்ளும். என்கால்கள் நமது விருப்பமானயிடத்திற்கு கொண்டுசேர்க்கும்.

அரசகுமாரன்:—நமது ராச்சிய எல்லை கடந்தது. சூரியனும் கீழ்த் திசைப்பருவங்கொண்டான். பிறர் பக்குவங்காணவிரும்பும் சாதுக்கள்போல் முன் கடுமை காட்டிபின் சாந்தங்காட்டும், இவன் மேற்றிசைக் கடலில் மூழ் கட்டும். இச்சத்திரத்து தங்கி யிளைப்பாறுவோம். பகைவரைத் தாக்கும் வலுமையுடைய அரசனைப்போல் இருட் கூட்டத்தின் மத்தியில் தன் கிரண மாகிய கரங்களால் தாக்கும் பூரணசந்திரன் தோன்றட்டும். களைப்பின்றி வழிநடக்கலாம்.

மந்திரிகுமாரன்:—நாம் நெடுந்தூரம் செல்ல நினைப்பதாலும் அங்கப் பழுதுடைய நாம் சுக துக்கங்களை பாகித்துக்கொள்ளும் மன வோர்மை அடைதல் குணமல்லவா?

அரசகுமாரன்:—சத்தியத்தில் என் விருப்ப மதுவே.

மந்திரிகுமாரன்:—இஃது தேவர் நன்னாடென நம்புகிறேன்; நெடுநாளாய் சுமந்தலுத்த என்தோள்கள் சுகமடையுமாறு இங்கு தங்க ஓர் இடம் பாரும்.

அரசகுமாரன்:—கட்டமுது மூட்டைபோல் உன் தோள்களிலுலாவிய என் தொந்திரவு நீங்கிற்று. இவ்வூரரசன் மாளிகையின் பிற்புறம் இருக்கும் இக்குடிசைக்குரிய கிழவி நாம் தங்க ஒருப்படுகிறுள். மெதுவாயுன்தோள் பாரத்தை யிறக்கு.

அரசகுமாரன்:—விருத்தையே, இதோ அரண்மனை உயர்விலுலாவு மயில ளுள் யார்?

விருத்தை:—மூன்று ஸ்தனங்கள் தோன்றியதால் பிறர் வதுவை செய்து கொள்ள மன முவக்காது கன்னிகாமாடத்திலிருக்கும் இந்நாட்டரசன் ஏக புத்திரி.

அரசகுமாரன்:—இவளழகு என்மனதைக் கவரக் கூடியதாய் விளங்கிறது.

மந்திரிகுமாரன்:—அம்மையாரே, அரசாங்க சேவகர்கள் தேடுகிறார்கள்.

விருத்தை:—ஏனப்பா அழைக்கிறீர்கள்?

சேவகர்:—அரசகுமாரனைப்போல் உன் குடிசைப்புறம் உன்னோடு சம்பாஷித்திருந்ததார்?

விருத்தை:—அரசகுமாரன்தான், ஆனால்:— பார்க்கிறார்கள்.

சேவகர்:—இவர்க்கும் நமது அரசகுமாரிக்கும் வதுவை நிகழும்போலிருக்கிறது. இவரைப் பல்லக்கின்கண் தூக்கிச் செல்லுங்கள். போகிறார்கள்.

மந்திரிமகன்:—முற்றும் என்னை மறந்தான். என்புத்தியை இனி பிரயோகிக்கவேண்டும். யாரப்பா சமீபத்தில். சேவகரி லொருவன் போலிருக்கிறதே. யிந்தா ரூபாய் 100. என்விருப்பத்திற் குதவிசெய். பதின்மடங்கு இன்னும் எதிர்பார்க்கலாம். என்னை உடன்கொண்டுபோ.

சேவகன்:—உமது உதாரத்வம் நான் எதிர்பாராதபடி என்னையுமக் கடிமையாக்கியது. பல்லக்குடன் வாரும்.

மந்திரிகுமாரன்:—மங்களவாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன. வதுவை நடக்கிறதுபோலிருக்கிறது. சேவகனே, நீ செய்யவேண்டிய முக்கியவுபகாரம் அவர்கள் தம்பதிகளாய் சம்பிரமஞ்சம் சேருமுன் அதன்கீழ் என்னைக்கொண்டுபோய் விட்டுவிடு.

சேவகன்:—இரவு முதற்சாமங் கழிந்தது. இனி தாமதியாது வாரும். இது சம்பிரமஞ்சம். இதன் கீழ் உம்மை ஒளித்துக்கொள்ளும்.

அரசகுமாரன்:—கண்மணி, இருவர்மனோசக்தி ஒன்றுபடின் அதின் முடிவு இந்த மஞ்சத்திற் துயிலுதலே. மஞ்சத்தில் உட்காரு. என் மனோவுற்சாகத்தை மூட்டத்தாம்பூலம்தா.

மந்திரிகுமாரன்:—வெளிவந்து அரசகுமாரியே, எங்கள் விவகாரத்தைத்தீர். எங்களிருவருக்கும் லாப நட்டங்கள் பாதி.

அரசகுமாரன்:—திடுகிட்டு, பொட்டப்பயல்! விவகாரமா! தீர்க்கவா! என்று பளீர்பளீரென இருகன்னங்களிலும்கரங்களால் மோதுகிறான். மோதவே, மந்திரிமகன் கண்கள் பளீரென்த்திறந்தன. மஞ்சத்தின்மேலேறி அரசகுமாரனை கால்களால் துவைக்குறான். அரசன்மகன் கால்களும் நீண்டன. எனக்குரிய இழவுபோதியதல்லவா? இப்புதிய இழவும் தேவையா? எனத்தன்மார்பில் மோதிக்கொண்டாள். அரசன் மகள் இரண்டு தனங்களின் நடுவே தோன்றியிருந்த அதிகத் தனமொன்றும் அவள் தேகத்துள் மறைந்தது.

இச்சத்தங்களைக் கேட்ட பலர் கூடி அரசகுமாரன் மூடம் நீங்கியதும் அரசகுமாரி குணம்பெற்றதும், குருடு நீங்கிய மந்திரிமகனையுங் கண்டு பரவசமாகி மந்திரிமகனுக்கு அவ்வூர்மந்திரிமகளை மணம் புரிவித்தனர்.

இவர்கள் சுகித்து வாழ்ந்தார்களென்பதைக் கேட்கவேண்டுமோ?

கமலத்தன்னை.

வரிசைக்கிரம எண்களின் கூட்டுத்தொகை.

(1) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,...20, 21, 22...என்று அடுத்துவரும் எண்கள் வரிசைக்கிரம எண்களாம். ஒன்றுமுதல் 1000 வரையிலுள்ள வரிசைக்கிரமஎண்களின் கூட்டுத்தொகையைப்பற்றி இங்குவரைவாம். இவ்வெண்களை வரிசையாக எழுதி சாதாரணக்கூட்டல் மாதிரியாகக்கூட்ட அநேக நிமிஷங்கள் செல்லுமன்றோ? இப்பேர்க்கொத்த எண்களைக் கூட்டுவதற்கு ஒரு சுலபவழியுண்டு. கடை எண்ணாகிய ஆயிரத்தை அதன் பாதியாகிய 500 ஆல்பெருக்கிய தொகையுடன் கடை யெண்ணாகிய 1000-த்தின் பாதியாகிய 500 ஐக்கூட்டவேண்டும். இவ்வாறு கூட்டிவந்ததொகையே நாம்வேண்டும் கூட்டுத்தொகையாகும்.

1000×500=500000+500=500500. இவ்வாறே மற்றமுள்ள எண்களையும் பகிர்ந்துகொண்டு பெருக்கிக்கூட்ட ஒன்றுமுதல் அவ்வெண்வரையுள்ள எண்களின் கூட்டுத்தொகையை யெய்தலாம்.

(2) பன்னிரண்டு தமிழெழுத் துக்களாலாகிய பெயரை கீழ்கண்ட குறிப்பாலறிந்து விடுவிக்க.

$$\frac{75}{216}+\frac{137}{216}+\frac{86}{216}+\frac{161}{216}+\frac{1}{18}+\frac{1}{216}+\frac{133}{216}+$$
$$\frac{41}{216}+\frac{86}{216}+\frac{121}{216}+\frac{206}{216}+\frac{12}{18}.$$

அதே குறிப்பினைக்கொண்டே இதனையும் விடுவித்து இவ் [illegible]கதை யைப் பிரிக்கிறேன்; பெயரையறிக.

$$\frac{110}{216}+\frac{12}{18}+\frac{1}{18}+\frac{1}{216}+\frac{3}{18}+\frac{2}{216}+\frac{121}{216}+\frac{18}{18}$$

குறிப்பு:—ஒவ்வொரு எண்ணும் ஒவ்வொரு எழுத்தைக் குறிக்கும்.

T. M. மார்க்கசகாயம்.

விடுகதைக்கு விடை.

ரஞ்சனியின் 14-ம் புத்தகம் 5-ம் இலக்கம் 107-ம் பக்கத்து வரைந்துள்ள விடுகதைக்கு விடை=மாதர் மனோரஞ்சினி என்பதே.

கமலத்தன்னை.

சமாசாரக்குறிப்பு.

ஜார்ஜ் அரசர் துருப்புக்களைப் பார்வையிட்டார்:—லண்டன், ஜூன்மீ 8உ ஹைட்பார்க்கில் ஜார்ஜ் அரசர் ரிஸர்வ் துருப்பைப் பார்வையிட்டு அவர்களில் சிலரோடு பேசினார்.

ஜார்ஜ் அரசரின் இந்திய மெய்காப்பாளர்கள்:—ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி இந்தியாவுக்கு விஜயஞ் செய்திருந்தபோது சில இந்தியர்களை தமது மெய்காப்பாளர்களாய்த் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்ட அம்மெய்காப்பாளர்கள் இங்கிலாண்டுக்குப் புறப்பட்டுப்போயிருந்தார்கள. அவர்கள் போன மே மாதம் 29-ந் தேதி புதன்கிழமையன்று பக்கிங்காம் அரண்மனையில் ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்திமுன் ஆஜர் செய்யப்பட்டார்கள்.

உலகத்திலுள்ள உன்னத சிகரம்:—இதுவரையிலும் ஹிமயமலையில் உன்னத சிகரமாகிய எவரெஸ்ட்டு தான் உலகததிலுள்ள மலைச்சிகரங்களில் உன்னதமானது என்று படித்தும் கேட்டும் இருந்தோமல்லவா? கிஞ்சிங்கங்காதான், எவரெஸ்ட்டைவிட சில நூறு அடி உயரம் என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது.

காக்கினடா ஸ்திரீ ஸங்கமும் மிஸ் வால்ஷும்:—சென்ற 14-ம் தேதி மிஸ் வால்ஷ் காக்கினடா ஸ்திரீ ஸங்கக் கட்டிடத்தில் இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு அற்புத விளக்குக் காட்சிகளைக் காட்டியதோடு, பாட்மிண்டன் பந்து விளையாட்டுக் கருவிகளின் ஜோடிப்புடன் சதுரங்கக்காய் முதலியனவும் அளித்து 50 ரூபாய் நன்கொடையும் கொடுத்தார். மிஸ்டர் வால்ஷும் 10 ரூபா நன்கொடை அளித்தார்.

மகாராஜா ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி ஒலக்கம் (Levee) வீற்றிருத்தல் லண்டன், மே 31:—இன்று ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி ("லெவி") என்ற திருவோலக்கம் வீற்றிருந்தார். திருவோலக்கமென்பது காட்சிக் கெளியராய் சகலருக்கும் [illegible]லபராயிருந்து காட்சி கொடுத்து தக்கவருக்குக் கௌரவப்பட்டங்கள் கொ[illegible]ல். ஜலாவர் ராஜாவையும், லம்ப்டி தாகூர் ஸாகிப்பையும் சக்ரவர்த்தி வ[illegible]று உபசரித்தார்.

[illegible]ன்னைக்கு முஸ்லீம் பெண்கள் பாடசாலை:—இந்த மாதம் 26-ந் தேதி மாலையில் சென்னை மகம்மதியர்கள் லேடி ஹோபர்ட் ஸ்[illegible]டினார்கள். ஆனரெபில் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் அப்துர்ரஹிம, மிஸ் லின்[illegible]ஸ்டர் அஸத் ஆலிகான் பகதூர், மிஸ்டர் யாக்கப் ஹாஸன், மிஸ்டர். I[illegible]மெத் கான்பகதூர், மிஸ்டர் அப்தர் ரஹீமான் ஷாடிர், மிஸ்டர் A. [illegible]ாமெட் ஹாஸன், மிஸ்டர் சுல்தான் மகம்மது முதலியவர்கள் ஆஜராயிருந்தார்கள். வைக்கப்போகும் பெண்கள் பாடசாலைக்குப் பெற்றோர்கள் அனைவரும் தங்கள் பெண்களை அனுப்பப் பிரியப்பட் டிருக்கிறார்கள என்றும், ஹிந்துஸ்தானி பாஷையைக் கற்பித்து வரவேண்டும் என்றும், இங்கிலீஷ் பாஷையை கட்டாயப் பாஷையாகப் படிப்பித்து வரக்கூடாதென்று ஜனங்களின் அபிப்பிராயம் என்றும், மிஸ்டர் சுல்தான் ஆமெத் மிஸ் லிஞ்சுக்குத் தெரிவித்தார். இங்கிலீஷ் கட்டாயமாய்க் கற்பிககப்பட்டு வரவேண்டும் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

சென்னைக் கவர்னர்—லார்ட் பெண்ட்லன்ட்:—லார்ட் கார்மைகேலுக்குப்பதிலாய் சென்னைக் கவர்னராய் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் லார்ட் பெண்ட்லண்ட் லேடி பெண்ட்லண்டுடன் அடுத்த செப்டம்பர் மாதம் 28-ந்தேதி லண்டனை விட்டு இந்தியாவுக்குப்புறப்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறாரெனப்படுகிறது. அவர் இந்தியாவுக்குப் புறப்படுவதற்கு முன்னே ஜார்ஜ் சக்கிரவர்த்தி அவருக்குப் பேட்டிகொடுத்து அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தவிட்டு அவருக்குவிடைகொடுத்தனுப்புவார். ஸ்காட்லண்டிலும் அச்சமயம் பிரிவுபசாரக் கொண்டாட்டங்கள் சில நடக்கக்கூடும்.

ஆந்தைக்காதல்:—நோயாளியிருக்கு மிடத்தினருகில் ஆந்தைக் கத்துமாகில் அந்நோயாளி நிச்சயமாய் இறப்பானென்று நாம்யாவரும் நம்புகின்றோம். இது சாஸ்திர சம்மதமு மானதே. ஆந்தையானது காற்றிலுண்டாகும் எல்லாவித மாறுபாடுகளையும் நன்று யறியவல்ல பறவையாம். நோயாளியிருக்கு மிடத்திலுள்ள வாயுமாறு படுங்காலத்து ஆந்தை அம்மாறுபாட்டை தாளமுடியாது கத்துகின்றது. இம்மாறுபாடு அந்நோயாளியினுல் தாளமுடியாததா யிருக்கின்றது. ஆகவே அந்நோயாளிக்கு மரணம் சம்பவிக்கக்கூடும். அதனுல்தான் ஆந்தைக்காதல் சிலவேளை மரணத்தை தெரிவிக்கின்றது என்னும் நம்பிக்கை சாஸ்திர யுக்தமானதே.

வைரம் பரிசோதிக்கும் முறை:—"போலி வைரங்களும் இமிடேஷன் ரத்தினங்களும் வேண்டிய வளவு மலிவாய்க் கிடைக்கும் இக்காலத்தில், வைரத்தைப் பரிசோதிக்கும் முறையை அனைவரும் அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். ஒரு கடுதாசி அட்டையிலே ஊசியினுல் ஒரு சிறு துவாரத்தைச் செய்து, வைரம் என்று சொல்லப்படுகிற கல்லின் வழியாய் அந்த துவாரத்தைப்பார்த்தால், வைரம் மெய்யானுல் ஒரே துவாரமும், அது பொய்யானுல் இரண்டு துவாரங்களும் கண்ணிற்குப் புலப்படுமாம். இன்னொருமுறை வைரத்தின் வழியாய் தன் விரலைப் பார்த்தால் அது எப்பொழுதும் போலிருந்து வைரம் மெய்யும், அது பெருத்துப்பிரிந்து தோன்றினுல் பொய்யுமாம்." எனமிஸ்டர் இ. வடிவேலு சுதேசமித்திரனில் எழுதியிருக்கிறார்.

ஏழைப் பெண்கள் பண்டு:—பால்ய விதவைகளைப் படிப்பித்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடன் சென்னை எழும்பூரில் "சாரதா வித்யாச்ரமம்" என்று ஓர் ஆச்ரமம் இந்த ஜூலை மீ" முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இப்பொழுது நான்கு பால்ய ஸ்திரீகள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆறு பெண்களுக்கு இடமிருக்கிறது. சேர்வதானுல் உடனே எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த மாதத்திற்குள் சேரத்தவறினுல் ஸ்கூலில்சேர்ந்து படிக்க இன்னும் ஒருவருடம் காத்திருக்க வேண்டும். ஏழைப் பெண்களுக்குச் சாப்பாடு முதலியன இனும். பள்ளிக்கூடத்து வாத்திமாரெல்லாரும் ஸ்திரீகளே. ஆச்ரமத்திலும் ஸ்திரீகளே. வெகு ஒழுங்காக நடத்தப்படும். விருப்பமுள்ள பெற்றோர்கள் சென்னை எழும்பூர், ஹைரோட் 3-38 நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் சகோதரி R S. சுப்பலஷ்மி அம்மாள், B. A. அவர்களுக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மகமதியப் பெண்களின் கல்வியைப்பற்றி சையத் ராஷிட் ரிஸா:—லக்னௌவில் நடந்த ஒரு மகமதிய மீட்டிங்கின் தலைமையை வகிக்க ஈஜிப்டிலிரு

ந்து வந்திருந்த சயித் ராஷிட் ரிஸா என்ற பத்திராசிரியர் அலிகருக்கு வந்தி வந்திருந்தபோது, இந்தியாவில் மகமதியப் பெண்களின் கல்வி இன்னும் எவ்வளவோ விருத்தியாக வேண்டுமென்று சொன்னார். அவர் ஈஜிபடில் மகமதியப் பெண்கள் மகமதிய ஆண்களுடன் பிரைமரிப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சேர்ந்து வாசிக்கிறார்களென்றும், அந்த நாட்டில் மகமதிய ஆண்களுள் கல்வி எவ்வளவு பரவியிருக்கிறதோ அவ்வளவு அது மகமதியப் பெண்களுள்ளும் பரவியிருக்கிறதென்றும் சொன்னார். அவர் ஈஜிப்டிலே ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து வாசிக்கிறார்களென்றும் அங்கே கோஷா ஏற்பாடு இங்குபோல் அவ்வளவு கடுமையில்லையென்றும் சொன்னார்.

பிரெஸிடென்ஸி காலேஜ்போதகர் ராவ்பகதூர் M. ரெங்காச்சாரியின் ஆசாரத் திருத்தக்கொள்கை சபை மேடைகளில் பேசப்படும் வெறும் பேச்சோடு காற்றுவாக்கில் போய்விடுவதாயிருந்து வருவதற்கு அவர் தமது இரண்டாவது குமாரத்திக்குச் சமீபத்தில்செய்த கலியாணமே சாட்சியாகுமென்று மிஸ்டர் N. K. ராமசாமி அய்யர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். தஞ்சாவூர் வக்கீல் அய்யர் அவர்கள் ஆசாரத்திருத்த விஷயங்களில் 'ஜஸ்டிஸ் சதாசிவய்யர் தாம் பேசுவதுபோல நடத்திக் காட்டுகிறாரென்றும், ராவ்பகதூர் ரெங்காச்சாரியாரும் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் சுந்தரய்யரும் தாங்கள் பேசுவதுபோல நடத்திக்காட்டப் பின்வாங்குகிறார்களென்றும்' எழுதுகிறார். ராவ்பகதூர் M. ரெங்காச்சாரியாரும் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் சுந்தரய்யரும் பெண்கள் ப்ரௌடையான பின்னரே அவர்களுக்குக் கலியாணஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களானாலும், அவர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு அம்மாதிரி கலியாணம் செய்து காட்டவில்லை யென்கிறார். இது உண்மைதானே!

காப்பிக்குடியால் மூளைக்கு உதவியுண்டா:—நியூயார்க்கிலுள்ள கொலம்பியா யூனிவர்சிடியில் மனோதத்துவ ஆராய்ச்சி இலாகாவில் காப்பிக்குடியால் தீமையுண்டாவென்றும், அதனால் மூளைக்கு ஏதாவது உதவியுண்டா என்றும் கண்டறியப் பல பரீக்ஷைகள் செய்யப்பட்டன. இப பரீக்ஷைகள் முற்றிலும் சாஸ்திரரீதியாகவும், சிறிதும் முன்பின்னாக இல்லாது சரியாகவும் செய்யப்பட்டன. பதினாறுபேர் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுமாகப் பரீக்ஷைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அவர்கள் வெவ்வேறு வயதுடையவர்களாயுமிருந்தார்கள். வெகு ஜாக்கிரதையாய்ப் பரீக்ஷைசெய்தானபிறகு காப்பிக்குடியால் முதலில் மிகுந்த உத்ஸாகம் உண்டாகிச் சிறிது நேரமான பிறகு களைப் புண்டாகிவிடுகிறது என்று சொல்லும்வதந்தி உண்மை யல்லவென்றும், அளவுக்குமிஞ்சி காபிகுடித்தால், உத்ஸாகம் உண்டாகாது மந்தமே உண்டாகிறதென்றும், அப்பொழுது முடிவு சொல்லப்பட்டது. பிற்பகலில் வேறு ஆகாரத்தோடில்லாமல் காப்பிமாத்திரம் அதிகமாய்க் குடித்தால் தூக்கமின்மையும், உடம்பில் ஒரு படபடப்பும் உண்டாகின்றன. சிற்றுண்டியோடு ஒரு கப் அல்லது இரண்டு கப்பு காப்பி மாத்திரம் குடிப்பதால் மூளைக்குச் சிறிது உதவியேயாகும். வேலை செய்வோருக்கும் சிறிது சுறுசுறுப்புக் கொடுக்கும்.

செத்தவனைப் பிழைப்பு மூட்டல் சாத்தியம்:— அமெரிக்காவில் சரீர தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் மருந்து செய்யும் சாஸ்திரத்திலும் மகா நிபுண

ரான டாக்டர் ஸாமுவேல் ஜேம்ஸ் மெய்ட்ஸர் இறந்த ஜந்துக்களை உயிர்ப்பிக்கக் கூடும் என்று சொல்லி, ஒரு இறந்த முயலை உயிர்பித்துச் சோதனை காட்டினார். அவருடைய ஸித்தாந்தம் முயல்போன்ற சிறிய ஜந்துக்களையே யன்றி மனிதனைக்கூடப் பிழைப்பிக்கலா மென்பது. அப்படிப் பிழைப்பிக்கப் பின்கூறுமாறு செய்வதென்கிறார்; குழாய்க் கருவியை உள் நாக்குக்கு அடியில் நுழைத்து, நாவை யிழுத்துக்கொண்டு அதன் அடியையே மேல் அண்ணத்தில் நுழைத்து, மோவாய்க்கட்டை யடியில் கைகொடுத்து மேலே தள்ளித் திணிக்கவேண்டும். அத்தருணத்தில் வயிற்றில்பாரம்வைத்து காற்று வயிற்றிற் புகாதபடி செய்யவேண்டும். பிறகு துருத்திகளைக்கொண்டு நெஞ்சில் நுழைத்துள்ள குழாய் வழியாய்க் காற்றை சுவாசாசயத்திற் செலுத்த வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்துவிடின் நிச்சயமாகச் சிறிய ஜந்துக்கள் பிழைத்துவிடுகின்றனவாம். ஆனால் இக்காரியங்கள் இறந்தக்ஷணத்தில் செய்யவேண்டும் என்று அந்த டாக்டர் கூறுகிறார்.

பிரேதக்குழியினின்றும் பிழைத்தவன்:—ஸ்பெயின் தேசத்து மாகாணங்களில் ஒன்றாகிய கெலீஷியாவிலுள்ள ஜாராவிக்காவில் மாஸ்னி என்கிற மிராசுதார், மூன்று நாட்களுக்குமுந்தி வலிப்புநோய்கண்டு அவஸ்தை பட்டுக்கொண்டிருந்தார். பக்கத்தில் வைத்தியர் ஒருவரும் இல்லாததினால் மிருக வைத்தியர் ஒருவரை வரவழைத்துப் பார்க்கச்சொல்ல, அவர் வந்துபார்த்து நோயாளி ஜன்னியால் இறந்துபோய்விட்டார் என்று சொல்லிவிட்டார். சுற்றத்தார்கள் பலர்வந்து இறந்துபோனவரை கல்லறைத் தோட்டத்திற்குக் கொண்டுபோய், பிரேதக் குழியில்வைத்து, செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்தபிறகு, பிரேதக் குழியை மூடுவதற்குமுந்தி வழக்கப்படி மண் வெட்டியால் மண்ணைவாறிப் பிரேதத்தின்மேபரில் கொட்டினார்கள். பிரேதக் குழியிலிருந்து ஒருவிதமான தீனஸ்வரம் உண்டாயிற்று. அதை உற்றுக் கவனிக்கையில் அது செத்துப்போனான் என்று உறுதியாக்கப்பட்டிருந்த மனிதனுடைய குரலாக இருந்தது. இதைக் கேட்டவுடனே அங்கு வந்தவர்களுள் சிலர் பயந்து ஓடிப்போனார்கள். தைரிய முள்ளவர்கள், பிரேதக் குழியிலிருந்த பிரேதப் பெட்டியைத் திறந்து பார்க்கையில் மாஸ்னி உயிரோடிருக்கக் கண்டார்கள். அவனைப் பிரேதப் பெட்டியிலிருந்து வெளியே எடுத்து அவனுக்கு ஒரு அங்கி கொடுத்தார்கள். அந்த அங்கியைத் தரித்துக்கொண்டு அவன் வீட்டிற்கு நடந்துவந்தான் என்று ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்று கூறுகிறது.

கோயமுத்தூர் ஜில்லா சிங்காநல்லூரில் ஒரு புதிய சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை:—கோயமுத்தூர் பட்டணத்துக்கு 5 மைலுக்கப்பால் சிங்காநல்லூருக்குச் சமீபத்தில் ரோட் வசதியுள்ள ஓர் இடத்தில் வெல்லம் செய்வதற்காகத் தொழிற்சாலை யொன்று பரீட்சார்த்தமாய் ஸ்தாபிக்கும்படி ஆனரபில் மிஸ்டர் சாட்டர்ட்டன் கவர்ன்மெண்டுக்குப் பிரேரிக்க, கவர்ன்மெண்ட் இந்தப் பிரேரணையை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். இதற்கு 10,000 ரூபாய் கவர்ன்மெண்ட் சாங்க்ஷன் செய்துவிட்டபடியால், தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய எஞ்சின் பம்ப்முதலிய கருவிகளும் மற்றத் தளவாடங்களும் மாவலி அன்ட் கம்பெனியா ரிடமிருந்தும் மற்றஸ்தல வியாபாரிக ளிடமிருந்தும் வாங்கி கரும்பு நசுக்கிச் சாறு பிழியுங் காலமாகிய ஜூலை மாதத்தில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். இந்தத் தொழிற்சாலையில் சிங்காநல்லூர்முதலிய கிராமங்களி

லிருந்து விவசாயிகள் அனுப்பும் கரும்புகளை ஒவ்வொருவருடைய கரும்புகளாய் நசுக்கிச் சாறுபிழிந்து பாகாக்கி வெல்லம் செய்யப்படும் இயந்திரோ உபாயங்களால் செய்யப்படும் வெல்லம் விவசாயிகள் செய்யும் வெல்லத்தை விட நல்லதா யிருக்குமென்று நம்பப்படுகிறது. இந்தப் பரீட்சையானது விவசாயிகள் தங்கள் கரும்புகளைத் தங்கள் நிலத்திலேயே நசுக்குவதைவிட்டு தொழிற் சாலைகளுக்கு கொண்டுபோய் நசுக்கினால் எவ்வளவுதூரம் லாபங் கிடைக்குமென்று அறிவதற்காகச் செய்யப்படுகின்றது. இந்த நோக்கம் சிங்காநல்லூர் விவசாயிகளுக்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டபோது அதை யவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் செய்யும் செலவுக்கு ஈடாக உண்டாகும் வெல்லத்தில் நூற்றுக்கு 20 பாகம் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்வார்கள். இது அதிகமென்று தெரியுமானால் மிகுந்ததை விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடக்கூடும். வருஷக் கடைசியில் இந்தப் பரீட்சை எவ்வளவுதூரம் நிறைவேறிற்றென்று மிஸ்டர் சாட்டர்ட்டன் கவர்ன்மெண்டுக்கு ரிபோர்ட்செய்வார். நிறைவேறும் பட்சத்தில் அடுத்த வருஷத்திலும் பரீட்சைசெய்யப்படும்.—(சுதேசமித்திரன்.)

போப்பால் பீகமின் பெண் கல்வியைப் பற்றின முயற்சி:—போப்பால் பீகம் டெல்லியில் ஸ்தாபிப்பதாக யோசனை செய்திருக்கும் பெண் காலேஜில் அனுதாபங்காட்டி, பரத்பூர் மகாராஜாவின் தாயார் 'பயோனியர்' பத்திரிகைக்கு எழுதியிருக்கிறார். சக்கரவர்த்தினி இந்தியாவுக்குவந்த சுபசம்பவத்தை நிலை நிறுத்தும் நோக்கத்துடனும் ஸ்தாபிக்கப்படும் இந்தக் காலேஜில் எல்லோரும் அனுதாபங் காட்டுவார்கள். இம்மாதிரி அனுதாபங்கள் அநேகம் போப்பால் பீகமுக்கு வந்திருக்குமென்று நம்புகிறோம். பரத்பூர் மகாராஜாவின் தாயார் இந்தக் காலேஜைப்பற்றிப் பின்வரும் சமுசயங்களைத் தெரிவித்து, அவைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்: (1) மேயோக் காலேஜில் ராஜகுமாரர்கள் பயிலுவதுபோல இந்தக் காலேஜிலும் ராஜகுமாரிகளே பயிலுவார்களா? அல்லது எல்லா வகுப்புப் பெண்களும் சேர்ந்து பயிலக்கூடியதா? (2) பின்னால் சொன்னது இந்த ஸ்கூலின் நோக்கமானால் டெல்லியிலுள்ள பெண்கள் மட்டுமா? அல்லது இந்தியாவிலுள்ள எல்லாப் பெண்களுமா? (3) இந்தக் காலேஜில் எந்த வழிகளில் படிப்பு சொல்லி வைக்கப்படும்? இந்த சமுசயங்களைப் போப்பால் பீகம் தாமசமில்லாமல் தீர்க்கும்படி பத்திரிகைகளில் கடிதம் பிரசுரிப்பாரென்று நம்புகிறோம்.

காக்கிநாடாவில் மாதர் சங்கம்:—இந்த மாதம் 24-ந்தேதி மாலை, காக்கிநாடா மாதர் சங்கத்தார், ஸ்திரீகளுக்கு ஸெஷனல் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும் என்றும், வீட்டில் படிப்போர்களுக்கு அறை கிராண்ட்டு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும், விசாகபட்டணத்தில் ஸ்திரீகளுக்கென்றேற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கும் மாதிரி ஹைஸ்கூலில் படிப்பவர்களுக்கு, நான்காவது பாரத்திலிருந்து இங்கிலீஷ் கற்பிக்கப்பட்டு வரவேண்டும் என்றும், கண்டு பெண்கள் பாடசாலை இனிஸ்பெக்டருக்கு ஒரு அட்ரெஸ் தயார்செய்து வாசித்தார்கள்.

சீனதேசத்து ஸ்திரீகள்.